

Bob Telford Ashover railcar

Hugo Baart

De 009 society heeft in 2019 een wedstrijd uitgeschreven om een Ashover coach om te bouwen. Nu heb ik dat al eerder gedaan, wat elders is beschreven. Dat ontwerp heb ik met toestemming van Bert Van Rhijn gebouwd maar ik vond het niet nodig dit omgebouwde rijtuig in te zenden voor deze wedstrijd.

Een van de deelnemers van dit project was Bob Telford. Deze heeft een alleraardigst railbusje gebouwd waar hij de tweede prijs mee heeft gewonnen. Sven van der Hart is hierdoor geïnspireerd en heeft met samenwerking van Bob Telford een bouwpakket op de markt gebracht bestaande uit messing geëtste en kunsthars onderdelen. Ik was op slag verliefd op dit railbusje, heb de stoute schoenen aangetrokken en dit bouwpakket besteld. Ik had al enige ervaring met het bouwen van messing geëtste onderdelen. Ik had al twee stoomtramlocs van Sven met succes gebouwd.

Maar om eerlijk te zijn is de montage van dit bouwpakket mij vies tegen gevallen. Het begon al met de zijwanden die uit maar liefst 7 lagen en onderdelen bestond. Om die lagen met een vlam aan elkaar te solderen was een heidens karwei. Je moest zorg dragen dat tijdens het solderen de lagen niet onderling gingen schuiven. Dat is niet helemaal gelukt wat uiteindelijk consequenties had met de aansluitingen aan de kopwanden. Met wat kunst- en vliegwerk en hier en daar wat sjoemelen is het toch gelukt.

Heb je alle 4 de wanden eindelijk min of meer aan elkaar gesoldeerd dan moet de bodemplaat erin gesoldeerd worden. Gelukkig heb ik de binnen afmetingen wel goed aangehouden zodat de bodemplaat wel simpel op zijn plaats kon worden geschoven maar bij het solderen ging het weer goed mis. De zorgvuldig aan elkaar gesoldeerde zijpanelen gingen t.g.v. de hitte van de vlam gedeeltelijk weer los. Ook dat is uiteindelijk opgelost. Maar met een soldeerbout.



De basis voor verdere montage was hiermee gelegd. Weliswaar met bloed, zweet en tranen en menige krachtterm. Toen was het dak aan de beurt. Dit dak bestond uit kunsthars onderdelen allemaal zo krom als een hoepel. Om dat recht te krijgen was de oplossing deze onderdelen in warm water te leggen. Daar kwamen zij min of meer recht uit maar na enige tijd waren deze weer even krom.

Ik heb toen maar besloten het dak zelf te bouwen uit styreen plaatjes. Daar heb ik voor het bouwen van de Ashover coach enige ervaring mee opgedaan. Bij het bouwpakket van de coach zat een styreen plaatje dat je om een metalen conservenblikje, van een merk wat in Nederland niet op de

markt is, moest vouwen en vervolgens vullen met warm water. Ik kan hierbij vertellen dat het mij niet gelukt is. Ik heb een drie laagjes styreen op elkaar geplakt en deze in de ronding geschuurd. Ik had toen een dakje wat ik wilde. Het kapje op het dak heb ik op dezelfde manier gemaakt.



Ten slotte alle lossen onderdelen en deeltjes gemonteerd. Ik had nog wat doorzichtig styreen bedoeld voor de ramen over waar ik geen raad mee wist. Sven vertelde mij dat het de bedoeling was dat deze styreen plaatjes tussen twee lagen messing etsplaatjes geschoven moesten worden. Maar die waren door mijn ondeskundigheid gedeeltelijk dicht gesoldeerd. Dan maar nieuwe raampjes gemaakt en aan de binnenkant geplakt. Ziet geen mens, was mijn gedachte. Uiteindelijk is het model klaar een chassis KATO 11-103 gemonteerd, een sounddecoder en verlichting. Of het is geworden zoals Sven heeft bedoeld weet ik niet maar naar mijn mening oogt het niet slecht en rijdt voortreffelijk. Om het geheel af te maken heb ik nog een coach gebouwd. Deze is geschilderd in dezelfde stijl als de railcar. Het is een leuke combinatie.

